

MOC HODNĀ•, MOC SLUĀ NĀ• ...

ĀĀEtrtek, 20 leden 2022

Asi bych potĀ™ebovala radu, ale snad i to, Ā¾e mĀ-Ā¾u nĀ›komu napsat, jen tak anonymnĀ›, mi pomĀ-Ā¾e... Je mi Ā›jestad
jsem

Ā°Ā™ednice. MĀ›m gympl. PĀ™ed Ā•tyĀ™mi roky jsem poznala Pavla, byl v druhĀ©m roĀ•nĀ-ku na medicĀ-nĀ›. Byl neuvĀ›Ā™itelnĀ› chytrĀ½, studoval tĀ©mĀ›Ā™ se samĀ½ma jedniĀ•kama. No, musĀ-m Ā™Ā-ct, byla to lĀ›ska na prvnĀ- pohled. JĀ› v tĀ© dobĀ› uĀ¾ pĀ™emĀ½Ā›lela, Ā¾e se od mĀ›my odstĀ›huju, vydĀ›lĀ›vala jsem dost, cĀ-tila jsem se sobĀ›staĀ•nĀ›. A tak jsme s Pavlem zaĀ•ali hledat pronĀ›jmy.

On studoval, ale

jĀ› mĀ›la dost, nevedilo mi platit celĀ½ nĀ›jem. Sem tam jsme Ā›li na veĀ•eĀ™mi, a to zas platil on. StejnĀ› bych se cĀ-tila divnĀ›, on studuje a jĀ› plnĀ› vydĀ›lĀ›vĀ›m. A tak uplynul dalĀ›Ā- rok. JĀ› se starala o domĀ›cnost, on studoval. JĀ› nevidĀ›la, neslyĀ›lela. I kdyĀ¾ musĀ-m pĀ™iznat, Ā¾e pĀ™es obĀ•asnĀ© hĀ›dky jsme spokojenĀ- byli. A ubĀ›hl dalĀ›Ā- rok. Pavlovy potĀ™eby trochu stouply. Jak se blĀ-Ā¾il Ā•as dostudovĀ›nĀ-, a tedy i blĀ-zkost titulovĀ›nĀ- ho Ā€žpane doktoreĀ€ce, zaĀ•al uĀ¾ se tak i chovat. A jĀ› se starala, jĀ› platila a doufala. SamozĀ™ejmĀ›, Ā¾e jsem se ozvala, ale on se hned naĀ›tval, vyhroĀ¾oval, Ā¾e se tedy odstĀ›huje, Ā¾e Ā¾Ā›dnou almuĀ¾nu ode mne nepotĀ™ebuje. KdyĀ¾ jsem se pĀ™Ā-mo zeptala, jak si pĀ™edstavuje budoucnost, rozpovĀ-dal se jen o svĀ½ch plĀ›nech v profesi, o svĀ© kariĀ©Ā™e.

NapĀ™ed si musĀ-

udĀ›lat jmĀ©no, musĀ- mĀ-t jistotu, jistĀ© mĀ-sto, jistĀ½ plat. PovĀ-dal, co a jak bude nĀ›sledovat, ale nakonec dodal, Ā¾e to je pro nĀ›j moc dĀ›leĀ¾itĀ©, aby se pak on mohl starat o mĀ›, tak jako jĀ› doposud o nĀ›j. To bylo pĀ™esnĀ› to, co jsem chtĀ›la slyĀ›et, a tak nĀ›kolik dalĀ›Ā-ch mĀ›sĀ-cĀ- bylo zas jak prochĀ›zka rĀ-Ā¾ovou zahradou.

ĀĀEtrt roku pĀ™ed jeho

promocĀ- se mi zhroutil svĀ›t.. Ā½e mi Ā•lovĀ›k, se kterĀ½m jsem tak dlouho Ā¾ila, pĀ™ipravĀ- takovĀ© zklamĀ›nĀ-. A to jsem si myslela, Ā¾e ho dobĀ™e znĀ›m. JĀ› vĀ›Ā¾nĀ› vĀ›Ā™ila, Ā¾e tak, jak to mezi nĀ›mi je, to bude vĀ›Ā•nĀ›. PĀ™iĀ›jel normĀ›lnĀ› domĀ- a po veĀ•eĀ™mi mi Ā™ekl, Ā¾e si musĀ-me promluvit. A jĀ› celĀ› natĀ›Ā›jenĀ› Ā•ekala, Ā¾e mĀ› poĀ¾Ā›dĀ› o ruku. BoĀ¾e, jak jsem byla slepĀ›.

Celkem jasnĀ› mi

Ā™ekl, Ā¾e je Ā•estnĀ½ Ā•lovĀ›k, Ā¾e je proti jeho morĀ›lnĀ-m principĀ-m nĀ›koho klamat. UĀ¾ tĀ™mi mĀ›sĀ-ce se schĀ›zĀ- s jednou kolegynĀ-. Je to takĀ© doktorka (jako on, zdĀ›razil), a tak jsou si nejenom citovĀ›, ale i inteligenĀ•nĀ› blĀ-zcĀ-. A vzhledem k tomu, Ā¾e teĀ• by chtĀ›l, aby jejich pĀ™Ā›itelstvĀ- pokroĀ•ilo o stupeĀ- vĀ½Ā›, cĀ-tĀ- povinnost mĀ› o tom informovat. NenĀ- typ Ā•lovĀ›ka, co nĀ›koho podvĀ›dĀ-. ProstĀ› si jsou blĀ-zcĀ- tak, jak se mnou si nikdy nebyl, a to jsou teprve na zaĀ•Ā›tku.

A pak si sbalil

pĀ›r vĀ›cĀ- a odeĀ›jel. A jĀ› tam zĀ-stala sedĀ›t, sama, v tichu a opuĀ›tĀ›nĀ›. Jsem opuĀ›tĀ›nĀ› vĀ-c, neĀ¾ jsem si kdy pĀ™edstavovala, Ā¾e je to moĀ¾nĀ©. Jak to Ā™eknu mĀ›mĀ›? Co budu dĀ›lat dĀ›l? PĀ™iznĀ›m se, Ā¾e jsem mĀ›la ty nejhorĀ›Ā- nĀ›pady, ale to je uĀ¾ za mnou. Jen jsem teĀ• Ā°plnĀ› prĀ›zdnĀ›, bezradnĀ› a bezmocnĀ›. Pavel je Ā›Ā›astnĀ› Ā¾enatĀ½ a jĀ› uĀ¾ asi zĀ-stanu sama.

MONIKA